

Buletyn Rektoralny

VI NIEDZIELA ZWYKŁA, 13 LUTEGO 2022 r. NR 7 (480)

Kościół p.w. Wniebowzięcia
Najświętszej Maryi Panny Zwycięskiej

PODARUJ 1% PODATKU

**NA RENOWACJĘ ZABYTKÓW
KOŚCIOŁA POBRYGIDKOWSKIEGO,
WPLACACJĄ NA KONTO:**

13 81870004 5013 0240 2112 0003

**POWIZYTKOWSKI OŚRODEK KULTURY
ul. GABRIELA NARUTOWICZA 6
20-004 LUBLIN**

KRS 0000582162

Dziękujemy!

HISTORIA NAUCZYCIELKĄ PATRIOTYZMU

Współczesne debaty społeczne dotyczą istoty patriotyzmu: definicji i zdań na temat tego czym jest patriotyzm jest tak wiele, iż niekiedy zniechęcają do refleksji czym jest rzeczywiście patriotyzm. Może zatem warto uciec od współczesności, w jakimś sensie niepewnej, jeszcze dojrzewającej, a szukać odpowiedzi na to pytanie: czym jest patriotyzm w historii, wszak patriotyzm to umiłowanie tego, co dotyczy ojca (łac. *pater*, ojczyzna – grec. *patria*), ojcowizny, mijających pokoleń. Miłość do ojca jest doświadczeniem każdego człowieka, i tu nie ma miejsca na debaty publiczne: każdy tę miłość przeżył we własnym sercu. Czyste, bez obciążeń politycznych i światopoglądowych będzie więc odniesienie się do tego, co ojcowskie, co dotyczy pokoleń, generalnie historii Polski. I jak historia jest nauczycielką życia, tak też historia jest nauczycielką patriotyzmu, a już szczególnie świątynia, która przez 600 lat była i jest świadkiem 700-letniej historii Lublina, Ziemi Lubelskiej, ziemi spotkania kultur i religii, ziemi o swej tożsamości. Odnajdujemy tę tożsamość w historii Kościoła pw. Wniebowzięcia NMP Zwycięskiej, sięgającej XV wieku.

Piękną historię naszego kościoła możemy znaleźć w nowowydanym albumie „Kościół Pobrygidkowski w Lublinie. Dawniej i dziś. Historia wciąż żywa”. Album możemy nabyć po w zakrystii naszego kościoła po każdej mszy świętej w niedzielę. Cegiełka złożona przy nabyciu albumu wzmocni środki przeznaczone na renowację naszej świątyni.

Album został wydany w języku polskim i angielskim, zawiera 196 stron. Wydawcą jest Kościół Rektoralny pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny Zwycięskiej w Lublinie oraz Powizytkowski Ośrodek Kultury w Lublinie.

dokończenie na str. 3 i 4

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK, 14 lutego

7.00 +Stanisław Mazurek (22r.), Katarzyna, Wacław Mazurek
7.30 +Tomasz Samkowski
11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (14/30)
11.00 +Janina Karoń (1r.)
18.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 14
18.00 O uzdrowienie z powikłań po Covid, o wypełnienie woli Bożej, dary Ducha Świętego i dobrą żonę dla Karola – Nowenna 8/9
18.00 O dary Ducha Świętego, opiekę Matki Bożej, uratowanie małżeństwa Agnieszki i Tomasza i potrzebne łaski dla ich syna Piotra

WTOREK, 15 lutego

7.00
7.30 W intencji ofiarodawców
11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (15/30)
11.00 +Janina, Stanisław Raciborscy
18.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 15
18.00 O uzdrowienie z powikłań po Covid, o wypełnienie woli Bożej, dary Ducha Świętego i dobrą żonę dla Karola – Nowenna 9/9

ŚRODA, 16 lutego,

7.00
7.30
11.00 WOTYWA DO ŚW. JANA PAWŁA II
11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (16/30)
18.00 + +Józefa Wlizło - gregorianka 16
18.00 +Krystyna Babij (6r.), Józef Babij (4r.)

CZWARTEK, 17 lutego,

7.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 17
7.30
8.00 WOTYWA DO ŚW. JUDY TADEUSZA
11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (17/30)
11.00 Zofia, Jan, zmarli z rodziny Wzorków i Wójcików
18.00 +Jan (urodzinowa)
18.00 +Joanna, Palemon Nowiczy i ich rodzice

PIĄTEK, 18 lutego,

7.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 18
7.30
11.00 WOTYWA DO ŚW. BRYGIDY
11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (18/30)
18.00 +Roman, Karolina Panasiuk, Stefan, Stanisława Popielewicz

SOBOTA, 19 lutego,

7.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 19
7.30
11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (19/30)
18.00 +Czesław Tempes
18.00 +Kazimierz Belniak (1r.)

7 NIEDZIELA ZWYKŁA, 20 lutego

7.00
8.00 +Helena (16r.0, Stanisław, Roman
9.30 +Zofia (50r.), Edward (23r.), zmarli z rodzin Wolińskich, Bęczkowskich, za dusze w czyśćcu cierpiące
11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (20/30)
11.00 +Ryszard Bot (9r.), Joanna Jemielniak (21r.)
12.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 20
13.15 +Ryszard Wydra (10r.), Zofia Wydra
16.00 +Bronisława (24r.), Bronisław (23r.) Muda, Barbara, Henryk Muszyński
18.00 zarezerwowana

SŁOWO NA NIEDZIELĘ

Któż z nas nie pokłada nadziei? Któż nie ma marzeń związanych z codziennym życiem? Ono podsuwa tyle propozycji zarówno aby „mieć” jak i „być”. Czy zatem – pytamy - jest szansa na nadzieję niezawodną?

Dziś na nowo odkrywamy w sobie to, co usłyszeliśmy w prorocztwie Jeremiasza, o ufności jaką pokładamy w Panu. Taki człowiek jest rozsądny, jest błogosławiony, którego Pan jest nadzieją! To prorocztwo znajduje pełnię w zmartwychwstaniu Chrystusa! To jest nasza nadzieja! Paweł nas zapewnia, że *Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy*”; a Jego słowo daje wskazania dla pragnących życia błogosławionych. Żłudne marzenia świata nie dają tej szansy, którą posiadają błogosławieni, których nagroda w niebie...

A kim są owi błogosławieni? Ubodzy, głodni, płaczący, pogardzani...- słyszymy z ust Chrystusa. Ale czy to wystarczy? Czy wystarczy być biednym lub głodnym, by otrzymać obiecaną nagrodę? To pomaga, ale nie zawsze wystarcza.

A kim są ci, ku którym płynie Chrystusowa biada wam? Bogaci, syci, śmiejący się... Czy więc bogaty nie mam szans na zbawienie? Co zdecyduje o nagrodzie? Czy próg podatkowy, urząd skarbowy, najniższa krajowa, ledwie wystarczająca na życie? Jest głębsza odpowiedź! Jezus nie kanonizował bezkrytycznie wszystkich biednych, płaczących, jak też nie demonizował wszystkich bogaczy, sytych, chwalonych. Podział jest głębszy. Gdzie leży klucz owego podziału?

Słów słuchają liczne tłumy zgromadzone w obliczu Chrystusa, spoglądające w Jego stronę, chodzące za Nim. On – Bóg – Człowiek – jest tym kryterium podziału na błogosławionych i tych, którym biada. Relacja człowieka wobec Boga i wobec drugiego człowieka. To, o czym wspomniałem na początku: by bardziej „być” niż „mieć”, by pokładać ufność nie w tym, co przemijające i materialne, ale w tym, co pochodzi od ducha, jak powie św. Paweł. Tak więc bogaty też może być błogosławiony, jeśli jego bogactwo – dzieło pracy jego rąk – jest nie celem jego życia, ale środkiem do zaspokojenia potrzeb swoich i najbliższych, do tego by wzrastać w swoim człowieczeństwie, by „być”. I odwrotnie – biedny czy głodny, który stracił ufność wobec Boga, przeklął swoje człowieczeństwo, swój los, tylko dlatego, że owo „mieć” go ominęło, taki daleki jest od zbawienia... (xjj)

HISTORIA NAUCZYCIELKĄ PATRIOTYZMU POWSTANIE STYCZNIOWE

Każdy ktokolwiek odwiedzał cmentarz w Uroczystość Wszystkich Świętych czy Dzień Zmarłych przy ul. Lipowej w Lublinie nie mógł nie zauważyć wyjątkowego grobowca, przed którym palą się zawsze dziesiątki, jeśli nie setki zniczy – symbole pamięci Lublinian o tych, którzy w XIX wieku „zaryzykowali” walkę o niepodległość tych ziem z Imperium Rosyjskim: młodzi, bez broni, chłopci-kosynierzy, mieszczenie, inteligencja, duchowni. Gloria victis! „Chwała zwyciężonym!” Wspomniany grobowiec wzniesiono 1916 roku, zbudowano go z funduszy społecznych; 23 października, a więc dokładnie 100 lat temu, przeniesiono i złożono do trumny szczątki 30 osób - powstańców straconych za kosztami świętokrzyskimi (obecnie ul. Langiewicza); na czele z Leonem Frankowskim – komisarzem mianowanym przez Rząd Narodowy; większość z nich nie miała 30 lat... Każdy z nich, zapewne z pokorą, powtórzyłby słowa św. Pawła: „W dobrych zawodach wystąpiłem, bieg ukończyłem, wiarę ustrzegłem”. Jedni nosili te słowa w sercu, inni, jak Romuald Traugutt, dziś Sługa Boży, otwartym tekstem deklarowali: „jakkolwiek będzie nasz koniec, powinność naszą czynmy. Z nadzieją czy przeciw nadziei, ale z prawdą i z Bogiem! My z prawdą i sprawiedliwością, więc z Bogiem. W tym nasza moc. My z Bogiem”. Umierał na cytadeli warszawskiej z krzyżem uniesionym w dłoniach.

W ślady Traugutta szli inni: 18-letni Albert Chmielowski – późniejszy brat Albert, dziś święty, abp Zygmunt Szczęśny Feliński, metropolita warszawski, zesłany na wschodnią tułaczkę; pisali o nim: kapłan-obywatel; dziś święty; dalej św. Rafał Kalinowski, który objął dowodzenie powstaniem na Litwie, czy w końcu, znany ze swego heroizmu, najdłużej walczący, bo aż do jesieni 1864 roku, Rycerz Podlasia (tak o nim mówili) ks. Stanisław Brzóska ze swoich chłopskim oddziałem. Do nich należy dołączyć ok. 30 tysięcy tych, którzy zginęli oraz ok 38 tysięcy zesłanych na Sybir.

Polacy nie byli sami. Do nich dołączali Francuzi, Włosi, Niemcy, Węgrzy, Słowacy,

Żydzi, a nawet Rosjanie. Ten niepodległościowy zryw poruszył całą Europę. Papież Pius IX apelował w ostrych słowach do cara Aleksandra II. Jego troskę o naród polski poświadczali swoim czynem i życiem duchowni: pod rozkazami komitetu powstańczego pozostawało ponad 180 kapłanów; nie można nie wspomnieć naszych lubelskich ośrodków: ojców kapucynów i ojców dominikanów: główne ośrodki konspiracyjne. Nie brakowało jednak i konfidentów i paktów europejskich o współpracy: zagrożona powstaniem Rosja zawarła z Prusami konwencję o współdziałaniu w zwalczaniu Powstania a nieprzejednany wróg Polaków i polskości Otto von Bismarck podzegał Rosjan; „Bijcie Polaków, ażeby aż o życiu zwątpili (...) nie pozostaje nam nic innego, jak ich wytepić”.

Dlaczego wspominamy dziś to wszystko? Czy dlatego, że za nami styczeń i kolejna rocznica powstania? A czy jest ktoś, kto nie wspomina swej przeszłości, swego dzieciństwa, swoich przodków. Teraźniejszość wyrasta z przeszłości, miłość Ojczyzny wyrasta z miłości do przeszłości. To korzenie patriotyzmu.

Człowiek w swej pamięci potrafi pamiętać wiele wydarzeń, a pamięć historyczna narodów potrafi sięgać setek a nawet tysięcy lat. To co było przeszłością teraz jest korzeniem z którego wyrasta teraźniejszość, z teraźniejszości zaś będzie wyrastać przyszłość. To, że

jesteśmy tu i teraz, że mamy Ojczyznę, że żyjemy w Lublinie czy innych miastach to nie zasługa nas samych, ale tych, którzy żyli przed nami. Łacińska maksyma mówi „Historia Magistra Vitae Est” Historia nauczycielką życia, a my ciągle dodajemy: historia nauczycielką patriotyzmu.

Historia uczy życia i patriotyzmu. Kto nie zna historii nie umie żyć, nie umie kochać Ojczyzny. Kto nie zna historii jest nieprzygotowany do życia. Oderwanie się od historii, zapominanie o niej to budowanie bez fundamentów, w zawieszaniu, na piasku i każdy podmuch wiatru może tę budowlę szybko zniszczyć. Powiedz mi: jak jest twoja historia, a powiem ci, kim jesteś.

Jesteśmy szczególnie tu, w tym Lubelskim Sanktuarium Pamięci Narodowej, zobowiązani do składania hołdu przeszłości i pamięci o niej. Lublin, Lubelszczyzna była szczególnym miejscem na mapie Powstania Styczniowego. W ciągu całego powstania

stoczonych zostało ponad 1200 bitew i potyczek, z czego 224 miały miejsce na terenie obecnego województwa lubelskiego; wśród najważniejszych to zwycięska walka pod Żyrzynem, walki pod Lubartowem, Jastkowem, Batorzem, Kockiem czy największa bitwa pod Fajslawicami, przegrana, która załamała powstanie na Lubelszczyźnie. Zginęło ponad 1000 osób, Synów Naszej Ojczyzny, a na ziemiach Lubelszczyzny jest 14 cmentarzy powstańców, 85 mogił zbiorowych, 9 pojedynczych i 37 innych ważnych miejsc.

Józef Piłsudski, czczony wyjątkowo w kościele Pobrygidzkim mówił: „Rok 1863 dał wielkość nieznaną, co do której i teraz świat wątpi, gdy mówi o nas, wielkość, zaprzeczającą wszystkiemu temu, co my o sobie mówimy (...) I gdy raz jeszcze rzucam pytanie: wielkości, gdzie twoje imię? – znajduję odpowiedź: wielkość naszego narodu w wielkiej epoce 1863 r. istniała, a polegała ona na jedynym może w dziejach naszych rządzie, który, nieznan z imienia, był tak szanowany i tak słuchany, że zazdrość wzbudzać może we wszystkich krajach i u wszystkich narodów”.

Tę wielkość nieznaną odkrywają liturgie w kościele Pobrygidzkim, tablice memoratywne, historie, o których pisał Wincenty Pol i o czym śpiewamy po dziś dzień, czasem nie wiedząc, o kim śpiewamy: „W krwawym polu srebrne ptaszę, poszli w boje chłopcy nasze [...] Niechaj Polska zna, Jakich synów ma”.

Wiek XIX, w tym powstanie styczniowe, były przełomowym czasem także dla kościoła pobrygidzkiego. W 1835 roku Lublin opuściły siostry Brygidki. Przykościelny klasztor zajęły Siostry Wizytki, które za działalność patriotyczną zostały usunięte przez władze carskie w 1882 roku. Ogołocony kościół przez Rosjan został pozostawiony wiernym i kapłanom Lublina. Dzięki nim udało się uchronić tę świątynię od ostatecznego zniszczenia. Przypominają o tym pamiątki po generalnym remoncie na 500. Rocznicę zwycięstwa pod Grunwaldem: tablica z napisem „Haec Ecclesia restaurata anno domini 1934” i stylizowany krzyż o podstawie odwróconego kielicha z wymownym dla tego kościoła hasłem: „Z Bogiem i Narodem” (B. Walas, *Kościół Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny Zwycięskiej w Lublinie*, s. 13). W 1916 roku podczas pierwszego w Lublinie publicznego obchodu 53 rocznicy Powstania Styczniowego wmurowana została pamiątkowa tablica o treści: „Cześć walczącym o wolność i niepodległość Ojczyzny z 22 na 23 stycznia 1863”.

W TYM TYGODNIU

MSZE ŚW. WOTYWNE

Ku czci ŚW. JUDY TADEUSZA

Patrona od spraw trudnych i beznadziejnych

Msza św. w intencjach
składanych przez wiernych,
czwartek, godz. 8.00

Ku czci ŚW. BRYGIDY

Patronki Kościoła Pobrygidzkiego

Msza św. w intencjach składanych przez wiernych
piątek, godz. 11.00

Ku czci ŚW. JANA PAWŁA II

Msza św. w intencjach składanych przez wiernych
każdego 16-go dnia miesiąca, godz. 11.00

KAŻDA ŚRODA

Litania do św. Józefa
po mszy świętej o godz. 18.00

INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY NA LUTY 2022

Módlmy się w intencji zakonnic i innych kobiet konsekrowanych - dziękując im za ich misję i odwagę - aby nadal odkrywały nowe odpowiedzi w obliczu wyzwań naszych czasów.

PODZIĘKOWANIA

**Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie
wsparcie duchowe i materialne
dla naszej świątyni!**

Bezimienna – 500,00 zł

Bezimienna – 200,00 zł

Bezimienna – 100,00 zł

Bezimienna – 50,00 zł

**W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną
Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.**

Najbliższa we wtorek (15.02) godz. 7.30

**W modlitwie pamiętamy także o wszystkich
zmarłych z naszej wspólnoty.**

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

WYDAWCA:

**Pobrygidzki Ośrodek Kultury i Kościół Rektoralny
pw. Wniebowzięcia N.M.P Zwycięskiej w Lublinie
20-004 Lublin, Narutowicza 6
<http://www.pobrygidzki.pl>**